

Palimpsest

Lucia Stefanovici

dedicată Domnului Profesor Doctor Sergiu Diaciov

Toate anotimpurile erau deodată în mine.
Toate cuvintele doreau să înflorească,
să reconstruiască,
toate deodată,
soarele.
Eram și vară și toamnă și iarnă și primăvară
deodată, deodată, deodată.
Deodată, brusc, a plecat.
Îl rugam să se întoarcă,
să-mi înapoieze cuvintele,
să-mi înapoieze cuvintele.
Nu mai aveam nimic și
nu eram obișnuit să fiu,
doar,
să fiu.
Te rugam să te întorci, vântule,
să-mi lași pe picioare,
pe brațe,
cuvinte.
Te rugam
și umbrele se alungeau înspre tine.
Am fost jefuit.
Am rămas fără de cuvinte.
Fără să pot merge - fără pași,
fără să pot vorbi - fără vorbe,
fără să pot plânge - fără lacrimi
la tribunalul dreptății.
Am fost jefuit,
iar imitația a rămas
singura lege a lumii.
Dar acestea sunt alte ninsori și
alte cuvinte.